

Ikt. sz.: FFB-42/6-4/2023.

FFB-3/2023. sz. ülés
(FFB-16/2022-2026. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Fenntartható Fejlődés Bizottságának**
2023. március 27-én, hétfőn, 10 óra 01 perckor
az Országház Herman Ottó termében (földszint 10.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - Az Európai Parlament és a Tanács irányelve a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról szóló (EU) 2018/2001 irányelv, az épületek energiahatékonyságáról szóló 2010/31/EU irányelv és az energiahatékonyságról szóló 2012/27/EU irányelv módosításáról [COM (2022) 222; 2022/0160 (COD)] (Bizottsági vélemény kialakítása a HHSZ 140. § (4) bekezdése alapján</i>	5
<i>Dr. Alföldy-Boruss Márk bevezetője</i>	5
<i>Hozzászólások</i>	7
<i>Dr. Alföldy-Boruss Márk reagálása</i>	13
<i>Határozathozatal</i>	17
<i>Az ülés berekesztése</i>	17

Napirendi javaslat

1. EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - Az Európai Parlament és a Tanács irányelve a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról szóló (EU) 2018/2001 irányelv, az épületek energiahatékonyságáról szóló 2010/31/EU irányelv és az energiahatékonyságról szóló 2012/27/EU irányelv módosításáról [COM (2022) 222; 2022/0160 (COD)]
(Bizottsági vélemény kialakítása a HHSZ 140. § (4) bekezdése alapján)
2. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Keresztes László Lóránt (LMP), a bizottság elnöke
Bencsik János (Fidesz), a bizottság alelnöke

Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz), a bizottság alelnöke
Szabó Rebeka (Párbeszéd), a bizottság alelnöke
Becsó Zsolt (Fidesz)
Zsigó Róbert (Fidesz)
Harrach Péter (KDNP)
Orosz Anna (Momentum)

Helyettesítési megbízást adott

Varga Gábor (Fidesz) Bencsik Jánosnak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Hatvani Szabolcs bizottsági munkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Dr. Alföldy-Boruss Márk energiapolitikáért felelős helyettes államtitkár
(Energiaügyi Minisztérium)
Dr. Gurmai Zita (MSZP) képviselő

Megjelent

Csanády András Richárd parlamenti titkár (Energiaügyi Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 01 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Köszöntök mindenkit a Fenntartható Fejlődés Bizottságának 2023. március 27-ei ülésén. Az ülést ezennel megnyitom. Tisztelettel köszöntöm a bizottsági tagokat, illetve minden megjelentet és mindenkit, aki követi a mai ülésünket. Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes. Az előzetes jelzések alapján a mai ülésen Varga Gábort Bencsik János alelnök úr fogja képviselni.

Mai ülésünk napirendi tervezetét előzetesen megküldtük, ezért kérem tisztelt képviselőtársaimat, aki támogatja mai napirendünket, az kézfelemeléssel jelezze! (Szavazás.) Ellenzavazatot nem látok.

EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - Az Európai Parlament és a Tanács irányelve a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról szóló (EU) 2018/2001 irányelv, az épületek energiahatékonyságáról szóló 2010/31/EU irányelv és az energiahatékonyságról szóló 2012/27/EU irányelv módosításáról [COM (2022) 222; 2022/0160 (COD)] (Bizottsági vélemény kialakítása a HHSZ 140. § (4) bekezdése alapján

Mai egyetlen napirendi pontunk tehát „az Európai Parlament és a Tanács irányelve a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról szóló (EU) 2018/2001 irányelv, az épületek energiahatékonyságáról szóló 2010/31/EU irányelv és az energiahatékonyságról szóló 2012/27/EU irányelv módosításáról” című irányelvjavaslatok megtárgyalása, illetve a bizottsági véleményünk kialakítása. Az uniós javaslatot, a tárgyalási álláspontot és a javasolt bizottsági vélemény tervezetét előzetesen eljuttattuk a bizottság tagjaihoz.

Tisztelettel köszöntöm az előterjesztő, illetve az illetékes minisztérium részéről dr. Alföldy-Boruss Márk energiapolitikáért felelős helyettes államtitkár urat és munkatársát. Meg is kérem államtitkár urat, hogy ismertesse a kormány álláspontját olyan mértékben, hogy az alkalmassá tegye a megtárgyalásra és hogy érdemben tudjunk erről beszélni. Át is adom a szót helyettes államtitkár úrnak, parancsoljon!

Dr. Alföldy-Boruss Márk bevezetője

DR. ALFÖLDY-BORUSS MÁRK energiapolitikáért felelős helyettes államtitkár (Energiaügyi Minisztérium): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! A dosszié kapcsán a rövid összefoglalásnak is, úgy gondolom, része kell legyen egy fejlődési ív, a dosszié fejlődési íve, amely az európai uniós megújuló energiai, energiahatékonysági és épületenergetikai gondolkodást befolyásolja. Azért nem harminc évre visszatekintve, de 2018-ra visszatekintve mindenféleképpen szükséges azt jelezni, hogy az első nagyon jelentős, megújuló energiát is érintő csomag a 2020-as 20 százalékos EU-s szintű célkitűzést kijelölő csomag volt. (Dr. Gurmai Zita megérkezik az ülésre.) 2020-hoz közeledvén a következő nagy célpont kijelölése szükségessé vált, és ennek eredményeként született meg 2018-ban a megújulóenergia-irányelv felülvizsgálata, az új megújulóenergia-irányelv, amely a 2020-as 20 százalékos célkitűzést 2030-ra megemelte 32 százalékos európai uniós szintű célkitűzésé. (Orosz Anna megérkezik az ülésre.)

Továbbra sem változott az a fő elv, hogy az egyes tagállamok saját teherbíró-képességük és természetföldrajzi adottságaik függvényében kell hogy hozzájáruljanak

a közös EU-s célkitűzés eléréséhez. Tehát politikailag, gazdaságilag és társadalmilag 2018-ban egy 32 százalékos célkitűzés került elfogadásra, amely célkitűzés elérhetőségét megfelelő vizsgálatok alá is támasztottak.

2021 júliusában további ambíciószint-növelésre került sor, amikor ugyanerre a 2030-as időhorizontra 40 százalékos megújulóenergia-célt jelöltek ki. A Fit for 55, „55 százalékos üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésének elérése 2030-ig” című nagy csomagnak egy rész céljaként került megfogalmazásra a 40 százalék. A 2021 júliusi célmegjelölést követően indult el az az energiaár-változás, valamint az orosz–ukrán háború, amely események felgyorsították és felélénkítették az energiahatékonysági, energiaellátás-diverzifikációs és megújuló energiás gondolkodást az európai uniós szinten, és 2022 májusában került az előző nyáron 40 százalékként meghatározott célkitűzés 45 százalékra történő megemlése mint európai bizottsági javaslat. Ez a REPowerEU csomagnak az egyik fő mondanója, hogy 45 százalékos megújulóenergia-részarány érendő el 2030-ig az Európai Unió egészében.

Maga a csomag számos más elemet is tárgyal. Most szűkítve a gondolatmenetet a REPowerEU célkitűzésére és ambícióira: a fő elv az, hogy az európai gazdaságot az orosz energiafüggőségből átvezetni az önellátóság irányába, valamint más energiabeszerezési források irányába. A három végrehajtási elv: az energiamegtakarítás, takarítsunk meg annyi energiát, amennyit lehetséges; az így elért és szükséges energiamentiség beszerzési forrásait fosszilis energia tekintetében diverzifikáljuk, Oroszországtól függetlenné tegyük; és minél gyorsabb átállást tegyünk lehetővé európai uniós szinten a fosszilis energiákról a megújuló energiaforrásokra. Tehát energiamegtakarítás, energiabeszerezés diverzifikálása és a gyors átállás a zöld-, karbonmentes energiaforrásokra.

A 2022 májusában kijelölt célokhoz kapcsolódóan is, és az önálló nemzeti érdekből kifolyólag is hazai intézkedések is születtek időközben, nemcsak diverzifikálás-útvonal és fizikai ellátás diverzifikálása kapcsán, hanem hazai szénhidrogén-kitermelés tekintetében is gyorsítás, illetve volumennövelés, minden, ami a hazai erőforrásokkal lehetséges és elérhető, azon erőforrások mobilizálására vonatkozó döntések és intézkedések születtek. A lehetőségeink alapvetően Magyarországon a nemzeti energia- és klímatervben foglaltak szerint a fotovoltaikus energiában, geotermiában, biomasszában vannak, és mindezek az intézkedések jórészt összhangban is vannak az európai uniós jogszabálycsomaggal.

Ugyanakkor vannak olyan tényezők, amelyek tekintetében más állásponton vagyunk. Az első ilyen pont, hogy a 45 százalékos emelést, mint ahogy említettem a 2018-ig történő visszatekintésnél, ilyen gyorsasággal, mint ahogy a célszámambíciók emelkedtek, hatásvizsgálatok nem követték le ezen célszámok tárgyalását. Tehát sem gazdasági, sem energetikai, sem társadalmi tekintetben ezen 45 százalékos legújabb célkitűzésnek az elérhetősége nincs alátámasztva, amely pontot hiányosságnak gondolunk a kormányzati álláspontban.

A megújulóenergia-projektek engedélyezésének felgyorsítása egy másik fő célkitűzése az európai bizottsági javaslatnak. E tekintetben fontos szempontként azt gondoljuk megemlíteni, hogy Magyarország esetén nem feltétlenül a megújulóenergia-projektek engedélyezési eljárása az, ami szűk keresztmetszetet jelent általánosságban, hanem a villamosenergia-termelés tekintetében a hálózati befogadóképesség és a rendszerszintű szabályozási képességeknek a rendelkezésre állása az, amely szűk keresztmetszet. Ezt szükségesnek tartjuk hangsúlyozni a hazai álláspontban a tárgyalások során is.

Egy következő olyan pont - és mindezekre a pontokra, amennyiben kérdés lesz, akkor szívesen kitérek részletesen is - a környezetvédelmi szempontok, illetve az

úgynevezett go-to zónák kijelölése kapcsán pedig a hazai álláspont az, hogy a go-to zóna az európai uniós megközelítésben olyan területeket jelent, amelyek kiemelten alkalmasak megújuló energia hasznosítására, és ennek értelmében a tagállamok feladata az, hogy kijelöljék az ország területén a különböző megújulóenergia-hasznosításra alkalmas területeket, és amennyiben ilyen terület kijelölésre kerül, akkor ott egy gyorsított engedélyezési eljárási út elérhető legyen. Maguknak a go-to zónáknak a kijelölése tekintetében is hosszabb idő állna rendelkezésre, utána viszont az engedélyezés tekintetében többek között a környezetvédelmi engedélyezési eljárás az, ami vegyes megítélés alá esik. Egyrészt az EU-s gondolkodásban a biomassza hasznosítása az már kevésbé tűnik üdvösnek, a hazai képességeink pedig biomassza tekintetében továbbra is kiemelkedők. Tehát go-to zónák kijelölése biomasszára alapvetően nem érvényesülne a bizottsági elképzelés szerint. A mi javaslatunk az, hogy arra is terjedhessen ki.

A másik pedig, hogy vízenergia tekintetében viszont olyan go-tozóna-kijelölés volna, hogy amennyiben ez a kijelölés megtörténik, akkor azon a területen már környezetvédelmi hatósági eljárást nem volna szükséges elvégezni. Ez nálunk viszont, tekintettel a természetföldrajzi adottságainkra, kiemelkedő szempont, hogy vízenergia esetében továbbra is szükséges legyen a vízfolyásoknak és vízhozamnak megfelelő környezetvédelmi hatásvizsgálat elvégzése is, különös tekintettel a tagállamok egymásra való utaltságára. Ez tehát néhány részletkérdés.

Ami a hatásvizsgálatok miatt még kiemelkedő pont, az a pénzügyi források rendelkezésre állása. A 2021 júliusi európai uniós javaslat, a Fit for 55 egy teljesen más gazdasági helyzetben született meg, mint a 2022-es, már 45 százalékos megújulóenergia-célkitűzés. Látható, hogy az Európai Bizottság teljesen új pénzügyi forrásokat nem rendelt a megemelt ambíciószint mögé, hanem amúgy már az eldöntött és odaítélt források tekintetében élt javaslattal, hogy többek között az agrárpolitikában felhasználni tervezett források egy részét csoportosítsák át a tagállamok energetikára, illetve más, már címkézett borítékok terhére javasolta a megemelt ambíciószint elérését úgy, hogy az infláció, valamint a humán erőforrások és a nyersanyagok elérhetősége nem kedvező irányba változott ebben az elmúlt időszakban. Tehát a pénzügyi források és a központi európai uniós források hiánya egy következő szempont, amelyet kritikaként fogalmazunk meg a tagállami álláspontban.

Összességében tehát a hatásvizsgálatok szükségességét hangsúlyozzuk a 45 százalékos megújuló-célkitűzés kapcsán. Számos lehetőséget látunk, ugyanakkor a tagállami lehetőségek kiaknázása érdekében több és nagyobb biomassza-hasznosítást javasolnánk, és az engedélyezésekkel szemben a hálózati befogadóképességet emeljük ki mint fejlesztendő területet és a hazai szűk keresztmetszetet, valamint felhívjuk a figyelmet arra, hogy a hatásvizsgálatok elvégzése mellett a dedikált pénzügyi források biztosítását is szükségesnek tartjuk a célok eléréséhez. Köszönöm szépen.

Hozzászólások

ELNÖK: Köszönjük szépen helyettes államtitkár úrnak. Azt gondolom, hogy azért lesznek majd itt kérdések még, amelyek lehet, hogy pontosításra szorulnak, akkor is majd kérjük helyettes államtitkár úr segítségét.

Most a hozzászólások következnek. Arra kérem tisztelt képviselőtársaimat, a hozzászólókat, hogy aki esetleg a kiküldött véleménytervezethez képest módosítást, szövegszerű módosítást javasol, jelezze a vita során, és akkor ilyen módon tudunk ezzel továbbmenni. Úgyhogy kérdezem a bizottság tagjait elsőként, hogy ki kíván hozzászólni. *(Jelzésre:)* Először alelnök asszonynak adom meg a szót. Tessék parancsolni!

SZABÓ REBEKA (Párbeszéd), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Nos, én azt gondolom, hogy sajnos ismét egy olyan érvelést hallhattunk a kormány részéről, ami alapvetően arról szól, hogy hogyan lehet némiképp kikerülni azokat a meglehetősen ambiciózus európai uniós célokat, amelyeket ez a mostani javaslat is megfogalmaz. Próbáltam megnézni, azt találtam, hogy 2020-ban 13,9 százalék volt a megújulóenergia-részesítés, ha jól tudom, Magyarországon. Nem tudom, hogy 2022-ben hol tartunk, de ez egyrészt a kormány saját megújulóenergia-stratégiájában megfogalmazottakat sem érte el, és úgy egyáltalán az Unió átlaga 38 százalék, tehát ettől eléggé messze vagyunk.

Értem, hogy innen nézve a 13-hoz - vagy mondjuk, jó, legyen, 14 százalékra kerekítsünk - ez a 45 nagyon sok, de nem értem, hogy mi történt itt az elmúlt tizenhárom évben. Szóval ezt a növekedést nyilván nem egyik évről a másikra kellene megtenni, de én pontosan emlékszem, hogy az Európai Unió egyszer már adott 300 milliárd forintot arra, hogy egyrészt a lakóépületeket energiahatékony módon leszigeteljék, és ezt sem sikerült arra költeni. Tehát voltak már uniós források megújulóenergia-fejlesztésre is, sőt legjobb tudomásom szerint a helyreállítási terv is tartalmaz ilyeneket, ha kapnánk erre uniós forrásokat, de valamiért Magyarországon ezeket nem elég hatékonyan költjük el.

Ez egy ilyen visszatérő kérdés, amit nemcsak én, más ellenzéki pártok képviselői is fel szoktak tenni, hogy mi újság Magyarországon a szélenergiával. Tudom, hogy az sem megoldás mindenre, és nem lehet mindenhova szélenergia-erőművet rakni, és én sem úgy képelem el az országot, hogy teletűzdeljük szélenergia-erőművekkel, de tanulmányok szerint vannak olyan helyszínek, ahova igenis lehetne szélenergia-erőművet állítani, és az elmúlt tizenhárom évben valamiért az Orbán-kormány nemhogy nem segítette, hanem gyakorlatilag megtiltotta, szabályozással impliciten megtiltotta ezeknek az erőműveknek a felállítását. Tehát ha így közelítjük a helyzetet, akkor tényleg soha nem fogjuk elérni ezt a célt. Egy kicsit úgy érzem, hogy a kormány azt csinálja, hogy nem hajtja végre a szükséges fejlesztéseket - legutóbb a naperőművek, akár a lakossági naperőművek betáplálása a hálózatfejlesztés kapcsán állt le -, és aztán széttárja a kezét, hogy jaj, nekünk túl magas ez a cél, ezt nem tudjuk elérni. Tehát nem látom a lépéseket, amelyek oda vezetnének.

Őszintén szólva az a bizottsági vélemény, ami benyújtásra került, én ezt is egy ilyen kikerülő, nem is tudom, kicsit ilyen alibizó bizottsági véleménynek látom, én ezt ebben a formában ezért nem tudom támogatni, és nagyon szeretném megkérni a kormányt, hogy inkább a konkrét lépéseket hozzák majd elénk. Azzal egyet tudok érteni egyébként a vízenergia kapcsán, amit jeleztek, hogy ott legyen kötelező a hatásvizsgálat. Ezt el tudom fogadni, tudom támogatni, de hogy mi folyamatosan a kifogásokat keressük, hogy miért nem tudjuk elérni a megújulóenergia-célt, amikor a klímaválság tényleg itt a nyakunkon, a legutóbbi IPCC-jelentés kimondta, hogy most már 1,3 százalékos átlaghőmérséklet-növekedésnél tartunk, ez súlyos gazdasági károkat is fog okozni. Tehát itt nemcsak arról van szó, hogy jaj, szegény természettel mi lesz, bár nekem az is fontos, de most már az emberi társadalomra gyakorolt hatás és a mi gazdaságunkra gyakorolt hatás is itt van. Tehát igazából a nem cselekvés is cselekvés, és a nem cselekvés is nagyon negatív következményekkel jár. Ezt szerettem volna hozzátenni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen, alelnök asszony. Én magam is hozzászólnék tartalmilag, addig átadnám a szót Bencsik alelnök úrnak, pontosabban a levezetést.

(Az ülés vezetését Bencsik János, a bizottság alelnöke veszi át.)

BENCSIK JÁNOS (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Elnök urat illeti a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen, alelnök úr. Egy picit kritikusabb leszek és egy picit talán hosszabb, én részletesebben belemennék ebbe a véleménytervezetbe, de még mielőtt ezt megkezdeném, az eljárásról szeretnék néhány szót ejteni. Egy kicsit furcsa eljárással került elénk ez az anyag. Ezt a véleményt gyakorlatilag az Európai Ügyek Bizottsága fogja zárt ülésen megtárgyalni. Ennek az okáról esetleg, ha kaphatunk tájékoztatást, az érdekelne, hiszen nem látom, hogy ez egy olyan dokumentum vagy egy olyan véleménytervezet lenne, ami bármilyen módon is ilyen jellegű zárt tárgyalást indokolna.

No, de továbbmenve, konkrétan belemenve az anyag tartalmába. Igen, olvastam azt, amit egyébként helyettes államtitkár úr is ismertetett, hogy hatástanulmányt hiányol a kormány az ambiciózusabb megújulóarányok tekintetében. Ugyanakkor azért hadd hívjam fel a figyelmet, ha már ilyen vita kerül elénk, hogy amikor egy akkumulátorstratégiáról döntött a kormány, akkor nem tartotta szükségesnek, hogy egy átfogó, stratégiai szintű elemzést készítsen.

Tehát gyakorlatilag úgy ment bele egy egyébként minimum 30 százalékos energiaiigény-növelést jelentő akkumulátorstratégia elfogadásába és végrehajtásába a kormány, hogy nem látni semmilyen megalapozó hatástanulmányt arra, amely megállapítaná, hogy egyébként ez milyen terhet róna vagy ró majd a magyar lakosságra, hogy ezt a többletenergia-mennyiséget biztosítani lehessen. Ilyen alapon nehéz a kormány érvelését elfogadni, hogy itt pont egy egyébként szerintem nem túl jelentős, de a jó irányba tett uniós lépést miért kifogásol a kormány.

A következő kérdés, amiről viszont nem nagyon hallottunk a szóbeli bevezetőben, hogy itt arról szól a kormány álláspontja vagy arról értekeznek, hogy Magyarországon kevésbé az adminisztratív terhek akadályozzák a megújulók részarányának a növelését. Nos, én itt a szélenergiát említeném szintén, konkrétan nem adminisztratív korlátok, hanem adminisztratív akadályok merültek fel, tehát nagyon-nagyon régóta - a kormány ugyan nem mondja ki, hogy a széleenergia szélesebb körű használatával ne értene egyet, csak hozott egy olyan adminisztratív korlátozást, ami gyakorlatilag lehetetlenné teszi most már jó sok éve Magyarországon szélerőművek telepítését. És itt egy ellentmondásra is szeretnék rákérdezni. Nem oly rég még Palkovics miniszter úr beszélt először arról, hogy bizony, át kell gondolni a széleenergia használatával kapcsolatos szabályozásokat, majd végül - nem akarom végigvinni ezt a hosszú kommunikációs folyamatot - már Gulyás miniszter úr is elismerte, hogy számítani kell a széleenergia használatára. Helyettes államtitkár úr most mégsem említette mint potenciális lehetőséget, tehát minden egyébről hallhattunk, de a széleenergiában rejlő lehetőséget mintha kihagyta volna helyettes államtitkár úr, erre az ellentmondásra is szeretnék rákérdezni.

Aztán a hálózati problémák esetén arról beszéltek, hogy itt a hálózati problémák, hálózati kapacitások jelentik a korlátozást. Itt pedig fölmerül az, hogy ennek érdekében - nyilván itt is belemehetnénk egy részletes vitába, hogy ez valóban így van-e és mindenhol így van-e, tehát például indokolnak-e ilyen erőteljes korlátozást a napenergia használatában, mint amit a kormány bevezetett, de mit tett a kormány annak érdekében, hogy fejlessze a hálózatot? Mi elég következetesek voltunk, mint LMP – Magyarország Zöld Pártja, mi minden évi költségvetési módosításhoz igen jelentős hálózatfejlesztési forrásokat indítványoztunk. Ezeket mindig lesöpörte a kormányoldal, most pedig arra hivatkoznak, hogy a hálózat nem alkalmas arra, hogy a megújulókat lényegesen nagyobb arányban tudjuk használni.

Továbbá az eredeti indítvány, az uniós kezdeményezés beszél az energiahasználat, az energiaszükséglet csökkentéséről. Ehhez képest pontosan tudjuk, hogy mi a helyzet ma Magyarországon, hogy energiaválságot élünk, részben erről is szól ez a javaslat, tudjuk, hogy milyen mértékben szorulunk rá az importra, ehhez képest mégis olyan gazdaságpolitikai irányt vesz a kormány, ami nemhogy csökkenti, hanem elképesztő mértékben növeli Magyarország energiaigényét. Említettem már, az a bizonyos akkustratégia 30 százalékos növekményt vetít előre úgy, hogy úgy tudom, abban nincs is benne az a gigantikus, Debrecenbe tervezett akkumulátorgyár, aminek az energiaigényére még Palkovics miniszter úr úgy utalt, hogy a jelenlegi Paksi Atomerőmű blokkjaiból másfélre lenne szükség, hogy csak ezt a gyárat, ami egyébként nincs is az akkumulátorstratégiában, kiszolgálja. Tehát egészen elképesztő mértékben növelni kívánja a kormány az energiaszükségletet, mindezt egyébként olyan módon - itt különböző gázerőművek telepítéséről, építéséről beszélnek -, hogy az amúgy erőteljes mértékben, sőt mondhatjuk, hogy brutális mértékben növelné az amúgy is igen jelentős kitétségszintünket, és egyébként jellemzően nyilván Oroszország felé.

Tehát mondhatjuk, hogy ami itt, ebben az uniós véleménytervezetben van, ahhoz képest a kormány ellentétesen cselekszik, és erre egyébként még nem is utal az önök javaslata, ezt is hiányolom. Nagyon-nagyon hiányolom szintén a lakáskorszerűsítés vagy az energetikai korszerűsítések kapcsán egyrészt a kormányzati cselekvést nyilván az elmúlt tizenhárom évben, másrészt pedig a megjeleníthető szándékot. Úgy gondolom, amikor ilyen törekvésekről beszélünk, arról is indokolt mindenképpen beszélni.

Azzal egyetértünk egyébként, hogy ne csak negatívumokat mondjak vagy ne csak a hiányérzetemet fejezzem ki, hogy a vízerőművek telepítésével kapcsolatban nekünk védeni kell az érdekeinket. Volt már ilyen példa, néhány éve a horvát fél újabb vízerőműveket kívánt telepíteni a Dráva folyóra. Akkor mi egyébként lokálisan értünk el eredményt azzal, hogy meggyőztük a Baranya Megyei Közgyűlést, akkor még Baranya Megyei Közgyűlés volt, ennek mintájára a Somogy Megyei Közgyűlés is elfogadott olyan határozatokat, amelyekkel kérték a kormányt, hogy éljen egyébként ebben az ügyben - leegyszerűsítve - a vétőjoggal, ne járuljanak hozzá újabb vízerőművek építéséhez, ami egyébként egész komoly ökológiai károkat okozott volna a Dráva egyébként csodálatos környezetében. Ezt mindenképpen pozitívnak tartjuk.

És még egy, témájában maximálisan, de szorososan nem idekapcsolódó kérdésem lenne még helyettes államtitkár úrhoz, kihasználva az alkalmat, hogy itt tudunk személyesen beszélni. Nem olyan régen miniszterelnök úrnak a múlt év végén az évről nagy ívű sajtótájékoztatóján, amikor ezekről a kérdésekről kérdezték, mint például az energiafüggőség csökkentése, akkor fölmerült az atomenergia olyan megközelítésben, hogy az mennyiben jelentené vagy jelenti az önrendelkezésünket vagy az önellátásunkat, tekintetbe véve, hogy orosz fűtőelemekre szorulunk. Miniszterelnök úrnak akkor volt egy kijelentése, hogy de van uránvagyunk, amit cserébe föl tudunk ajánlani a fűtőelemekért. Ezt hogy kell érteni, ezzel kapcsolatban milyen konkrét kormányzati törekvések, szándékok merültek föl?

Hirtelen ennyi lenne a megjegyzésem, és még annyit azért hozzátennék, hogy nyilván ez a megküldött bizottsági vélemény, állásfoglalás-tervezet alapvetően nem tükrözi az én véleményemet, nyilván a politikai realitásokat tükrözi, tehát a bizottsági többségre tekintettel nyilván ez alapvetően egy kormányálláspontot tükröz, én ebben a formájában - de azt hiszem, ez kiolvasható volt a felszólalásomból is - nem fogom tudni támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Az ülésvezetés feladatait visszaadom elnök úr számára.

(Az ülés vezetését dr. Keresztes László Lóránt, a bizottság elnöke veszi át.)

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a bizottsági tagokat, van-e további hozzászólási szándék. *(Nincs jelzés.)*

Amennyiben nincs, Gurmai Zita képviselő asszony jelezte, hogy szeretne a vitában hozzászólni. Erről szavaznia kell a bizottsági tagoknak, hogy ezt lehetővé tegyék. Én maximálisan támogatom, de kérdezem a bizottsági tagokat, hogy hozzájárulnak-e képviselő asszony hozzászólásához. *(Szavazás.)* Úgy látom, hogy egyhangú döntéssel hozzájárultunk. Gurmai Zita képviselő asszonyt illeti a szó.

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottsági Tagok! Tisztelt Államtitkár Úr! Az MSZP egyetért azzal, hogy az Európai Unió tagállamainak minél nagyobb mértékű önellátásra és megújuló-részarányra kell törekednie, viszont ehhez szükség lenne arra, hogy az Orbán-kormány változtasson az energiapolitikáján, és meg kell változtatni a Gazprom-függőségen alapuló szemléletet.

A megújuló-részarány-növelésre irányuló cél eléréséhez valóban szükségesek az uniós fejlesztési források, és erre való tekintettel is indokolt, hogy az Orbán-kormány befejezze az Unióval szemben indított háborút, és eleget tegyen a jogállamisági feltételeknek és helyreállítsa a demokráciát.

Hozzá szeretnék szólni mindkét képviselőtársamhoz, Szabó Rebeka és elnök úr is beszélt arról, hogy a megújulóprojektek előtt ma nem az engedélyezési eljárások jelentik a legnagyobb akadályt, hanem a hálózati kapacitások szűkössége. Szó volt szintén arról, hogy szélerőmű azért nem épülhet, mert a kormány 2016-ban adminisztratív szabályozási lépésekkel lényegében betiltotta a szélerőművek építését. A korábban kiírt szélerőműves pályázatot az Orbán-kormány vonta vissza, és a napelemes rendszerek hálózati csatlakozásával kapcsolatosan lokális problémák alakultak, ennek azonban nem kellene hogy maga után vonja az ország teljes területét érintő korlátozásokat. Ezért is érthetetlen, hogy az állami, illetve Fidesz-közeli tulajdonban álló elosztócégek miért akadályozzák a megújulóprojektek terjedését Magyarországon.

Magának az energiahatékonyságnak a tekintetében, mondhatni, a fontolva haladás elvét megfogalmazó fideszes véleménnyel kapcsolatosan szeretném rögzíteni, hogy Magyarországot azért érte rendkívül hátrányosan az elmúlt két évben kezdődött energiaár-robbanás, mert a Fidesz - és erről is beszéltek képviselőtársaim - 2010 óta lényegében elhanyagolta az energiahatékonyságot. Ezt ősbűnnek hívnám, amelynek tulajdonképpen mindenki áldozata, és az, hogy egyébként 25,4 százalékos egyedülálló az infláció, szerintem ehhez ez is hozzájárult.

A Fidesz-kormány korábban sem adott prioritást az energiahatékonyság növelésének. Még 2015-ben az energiahatékonysági irányelv átültetésével is sajnálatos módon elkésett a kormány, majd részben a késés, részben a nem megfelelő implementáció miatt az Európai Bizottság kötelezettségszegési eljárást indított akkor Magyarországgal szemben. Ez is alátámasztja, hogy a kormánynak nem volt fontos az hatékony energiafelhasználás, legalábbis ezek szerint ez derült ki.

Kétségtelen tény, hogy a különböző stratégiai dokumentumok helyesen megfogalmazták a célokat, amelyben természetesen az energiahatékonyság növelése nem került a kormány megvalósított energiapolitikai intézkedéseinek a központjába. Tehát termelői oldalon a nagy hatékonyságú kapcsolt erőművek kötelező átvételi rendszerből történő kitiltása lényegében a korábbi szennyező és sajnálatos módon a kevésbé hatékony technológiák visszatérését eredményezte úgy, hogy közben felhasználói oldalon nem történt előrelépés.

Nyilván tudjuk, hogy a mesterségesen leszorított lakossági árak csak ideiglenes megoldást jelentenek az energiaköltségek mérséklése érdekében, de ugyanakkor még sajnálatos módon nem ösztönöz takarékosabb, hatékonyabb energiafelhasználásra, akiknek meglenne a fedezete a felújításra. Feltehetően ennek is köszönhető, hogy jelentősen mérséklődtek az energiatakarékosságot ösztönző kormányzati programok. Az elmúlt tíz évben nem energetikai cégek vásárlására kellett volna több ezer milliárdot költeni, hanem sokkal inkább a hazai épületállomány szigetelésére, felújítására.

Az energiahatékonysági kötelezettségi rendszer alapvetően a megtakarítási kötelezettséggel érintett energiakereskedőre és egyébként pedig a nagyvállalatokra bízta a megvalósítás módját, amely sajnálatos módon nem vetíti előre, hogy a rossz hatékonyságú, leromlott hazai lakásállomány széles körű értéknövelő felújítása történne meg. Sajnálatos az is, hogy a Fidesz-kormány által még 2020 januárjában elfogadott úgynevezett nemzeti energiastratégia sem tartalmazza az 1,4 millió Kádár-kocka és 1,4 millió társasházi és lakásszövetkezeti lakás mélyfelújításának célzott támogatását. Az ITM által egyeztetésre bocsátott változat ugyanakkor ezt tartalmazta, a változtatásnak a mai napig nincs valódi indoka, mindez ellentétben áll azzal a kormányzati állásponttal, mely szerint a kormány kiemelt célja a magyar családok lakhatásának támogatása, hiszen akkor a fent hivatkozott intézkedést nem vették volna ki az energiastratégiából. Ha esetleg elmondaná, hogy ennek mi az oka. *(Orosz Anna távozik az ülésről.)*

Tény és való, hogy a magyar családok jelentős hányada valóban szeretné energetikai szempontból korszerűsíteni az otthonát, nyilvánvalóan csökkentené a rezsiköltséget, de nincs rá pénze, és mindenképpen számukra talán egy kedvezményes hitelkonstrukció jelenthetne segítséget. Éppen ezért is tartom fontosnak, hogy némi reményre adott okot a „nemzeti energiastratégia 2030 - kitekintéssel 2040-ig” című dokumentum, ennek az egyeztetésre bocsátott változata, ami az épületenergetikai korszerűsítést, illetve mélyfelújítási program bevezetését tartalmazta, ahogy ezt korábban említettem. Az nyilvánvaló, közismert tény, hogy egy Kádár-kocka - a hatvanas és nyolcvanas évek között épült családi házakról beszélek - kétszer annyi energiát is elfogyaszt négyzetméterenként, mint egy panellakás, tehát akár 50-60 százalékkal is csökkentené a rezsiköltségeket egy komplett lakásfelújítás. Gondolom, hogy ezzel kapcsolatosan biztosan vannak már talán felmérések. És sajnos az is egy közismert tény, hogy a hazai lakások kétharmada egyébként már elmúlt 40 éves, jelentős részük pedig elhanyagolt állapotban van, 60 százalékukhoz megépítésük óta egyáltalán nem nyúltak hozzá, tehát ez tényleg egy olyan téma, amivel érdemes lenne foglalkozni.

Tény és való, hogy nem a közlekedés vagy az ipar, hanem a lakosság a legnagyobb energiafelhasználó, a fogyasztás pedig évről évre nő, a legtöbb energiát pedig a fűtés emészti föl. Minél kevesebb pénzből gazdálkodik egy háztartás, a kiadások annál nagyobb részét teszik ki az energiára fordított költségek, és a legelső jövedelmi ötödbe tartozó háztartások fele ráadásul szilárd vagy folyékony tüzelőanyaggal, fával, szénnel, olajjal vagy akár brikettal fűt, a tűzifa ára öt év alatt jelentősen megemelkedett. Egyes számítások szerint egy fűtési szezon hat hónapja ezen családok számára akár 300-500 ezer forint kiadást is jelenthet. A szociális tűzifa-program keretében ugyanakkor mindössze néhány tízezer forintnyi támogatást kaptak a kistelepüléseken élők. Tehát itt is egy kérdés, hogy ezzel az üggyel mit szeretnének kezdeni, mert szerintem itt is lenne teendő.

Ez a helyzet sem gazdasági, sem pedig szociális, sem pedig környezetvédelmi, levegőtisztaság-védelmi szempontból sem megfelelő, éppen ezért nagyon szeretném, ha a kormány valóban a megoldásra átfogó javaslatot tudna kidolgozni. Azt tényleg elfogadhatatlannak tartja az MSZP, azt a fajta kormányzati álláspontot, amelyet

Kaderják Péter, korábbi energiaügyi államtitkár képviselt egy vitaműsorban, ahol kérdésre válaszolva kifejtette, hogy „azért kerül elhanyagolásra ez a célzott program, mert vannak olyan vidéki lakóházak ma is, még ha Kádár-kockáknak is nevezzük, amelyek felújítása többe kerülne, mint a lakótelepek teljes értéke. Nyilvánvalóan ezeket a felújításokat nem minden esetben célszerű végrehajtani, még akkor sem, ha energetikai szempontból esetleg kifizetődő lenne, de összességében talán nem célszerű”. Nyilvánvaló, „ha vidéken élsz régi családi házban, nincs pénzed energetikai felújításra, akkor fizess csak meg a fűtésszámlákat!” Tehát mindenképpen azt gondolom, hogy ez egy olyan dolog, amit azért érdemes lenne szerintem újragondolni.

Tehát mindenképpen azt szeretném jelezni, hogy az MSZP álláspontja szerint az államnak nem pusztán közgazdasági érdek mentén kellene meghatározni egy energiahatékonysági programot, hanem komplex szociális, energiaszegénységi, környezetvédelmi szempontokat is mindenképpen fontos lenne, hogy érvényesítsen. Mindenféleképpen azt gondolom, hogy az MSZP szerint a valódi segítséget az jelentené, hogy csökkenjen a családok fűtési költsége és a hazai épületállomány széndioxid-kibocsátása, és azt szeretnénk, hogy induljon olyan program, amely mindenki számára lehetővé teszi, hogy önerő és hitel nélkül növelhessék otthonaik energiabiztonságát szigeteléssel, nyílászárók cseréjével, és nyilván a fűtés modernizálása lenne a kulcs.

Tehát én mindenféleképpen azt javaslom, és ezt érdemes lenne meggondolni, hogy létre kellene hozni egy olyan otthonfelújítási alapot, amelyben az energiatakarékosság érdemben hozzájárulhatna az energiaköltségek csökkentéséhez, amelyben benne van a klímavédelmi célok teljesítése is, és talán ez jelentős megrendelésállományt jelenthetne az építőipar számára is. Nyilván nagyon szeretnénk, hogy a kormány se a fiatalokat, se az időseket ne zárja ettől el, hanem legyen korszerű, energiahatékony, kis rezsijű lakás, ez lenne valahol a cél. Nyilván mindehhez az első lépés az, hogy a kormány gyakorlatilag tegye meg ez ügyben a határozott lépéseket. Nagyon sokakról szól ez a dolog, tehát mindenféleképpen sajnálatosan azt tudom mondani, hogy ebben a formában a bizottsági vélemény tervezetét nem fogja tudni az MSZP támogatni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak, és köszönöm a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönjük szépen képviselő asszonynak, szerintem nagyon sok fontos kérdés és fontos megjegyzés hangzott el. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy van-e további hozzászólási szándék. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincs, akkor visszaadom a szót helyettes államtitkár úrnak, hogy tudjon reagálni az elhangzottakra. Öné a szó.

Dr. Alföldy-Boruss Márk reagálása

DR. ALFÖLDY-BORUSS MÁRK energiapolitikáért felelős helyettes államtitkár (Energiaügyi Minisztérium): Köszönöm szépen a szót. Fölmerült a forrásköltés hatékonyságának a kérdése. E tekintetben biztosan kell javítani a hazai rendszereken. Az is fölmerült, hogy vannak-e források, és voltak-e források. Azt kiemelem, hogy vannak források, és voltak is források, amelyek nem feltétlenül úgy vannak címkézve, hogy energiahatékonysági program, ettől függetlenül energiahatékonysági, illetve megújuló energiaforrások hasznosítására alkalmasak, és a kormányzatnak egy szélesebb általános társadalompolitikai csomagjába illeszkednek. Ilyen a családi otthonfelújítási kedvezmény, amely az új, illetve a használt lakások felújítására is irányul, valamint maga a CSOK-program is, és azt megelőzően nagyon sok energetikai felújítás valósult meg a lakásállomány tekintetében a különböző hitelprogramokkal, tehát nulla százalékos, kedvezményes kamatozású hitel, illetve kedvezményes finanszírozású hitelprogram volt az egész ország területén elérhető a GINOP- és a

VEKOP-forrásokból az elmúlt években, és általánosságban ez a képviselő asszony által említett energiahatékonysági kötelezettségi rendszer volt az, amely annak a bevezetésénél hivatott azt szolgálni, hogy legyen egy ernyőprogramja az energiahatékonyságnak, egy olyan ernyőprogram, amely fajlagos költség alapján, de piaci alapon választja ki az energiamegtakarítási célterületeket és intézkedéseket. Tehát bár annak a kötelezetti rendszere alapvetően az energiakereskedők és a nagy energiafelhasználók, az volt és továbbra is az a várakozás, hogy amennyiben akár lakossági oldalon is sikerül mobilizálni felújítási lehetőségeket és programokat, akkor pont a nagyvállalatok vagy az energiakereskedők egyfajta finanszírozást, kiegészítő finanszírozást tudnának nyújtani a lakásállomány megújításához is.

Ez nem hungarikum, maga az energiahatékonysági kötelezettségi rendszer az említett 2012-es energiahatékonysági irányelvnek a fő intézkedése volt, lehetővé tette az EU-jog, hogy alternatív szakpolitikai intézkedések is alkalmazásra kerüljenek. Magyarország az implementáció során az alternatívokkal indult el, majd erre épült rá a későbbiekben az energiahatékonysági kötelezettségi rendszer. Ilyen energiahatékonysági kötelezettségi rendszer számos európai uniós tagállamban működik, egyrészt az EU-jogból fakadóan, másrészt az EU-jog sem a nullából épült, hanem korábban már Dániában, az akkori Nagy-Britanniában működő energiahatékonysági kötelezettségi rendszerek adták az alap gondolatot ahhoz, hogy európai szintű jog legyen erre vonatkozóan.

Tehát az EKR volna az az ernyőprogram, amely az ország összes energiahatékonysági intézkedését támogatja és próbálja meg valamilyen módon kezelni. Úgyhogy ebbe bevihetőek a magánfinanszírozások is, állami kiegészítő programok is, tehát például egy családi otthonfelújítási kedvezménynek az elszámolhatósága is valamilyen módon az EKR-rel összefüggésbe volna hozható.

Ennek a programnak a fölfuttatása időbe telik, időbe kerül. Látjuk azt, hogy maga az elfogadható intézkedések, a végrehajtás tekintetében elfogadható intézkedéseknek a katalógusa is időt vesz igénybe, hogy felépüljön az Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal támogatásával és gondozásában. Maguk az intézkedések, az intézkedések mögötti verifikáció nemcsak hazai szakpolitikai, hanem európai uniós elfogadtatás tekintetében is időigényes és nagy projekt. Csakúgy, mint ennek a háttérbázisának a fölépítése, tehát hogy legyenek olyan szakemberek, akik energetikai auditorok, energetikai szakreferensek, akik aláírásával vagy akiknek a tanácsadásával, majd végül a verifikáció aláírásával az egész rendszerbe bevihető elszámolt értékek vannak, amely elszámolt értékek nemcsak az EU-s kötelezés, hanem a gazdasági, pénzügyi elszámolás alapjává is válhatnak. Az energiahatékonyság kapcsán egy ilyen gondolkodásról, illetve ívről szerettem volna beszámolni.

Kifejezetten a fafűtés kapcsán: nemcsak a szociális faprogram van, hanem van most már a hatósági áras faprogram is, amely pont azt a problémát hivatott kezelni, amire a képviselő asszony fölhívta a figyelmet, hogy nagyon elszaladtak az árak a kereslet növekedésével. Tehát amennyiben ilyen jellegű piaci anomália tapasztalható, akkor az eddigi tapasztalatok alapján tud rá érkezni kormányzati válasz is.

Kiemelt téma volt a szélenergia kérdése. Valóban, a nemzeti energia- és klímaterv is - a hatályos - még azzal számol, hogy az eddig megépült 330 megawatt környéki kapacitás fog tovább működni. Ehhez képest meg tudom erősíteni, hogy van egy gondolkodás, amely a szélenergia hasznosítására vonatkozik és újabb projektek engedélyezési feltételeinek kialakítására; figyelembe véve az európai uniós go-to zónák kérdését is, valamint a szélenergiának a lehetséges komplementer energiatermelését, például a nagyon nagy fokú napenergiás, fotovoltaikus termeléshez kiegészítő jelleggel különböző célterületek vannak vizsgálat alatt, így azok az erőművek vagy azok a területek, amelyek most is szélenergia-hasznosítást biztosítanak. Ipari, saját célú

felhasználás a következő, a második: esetleg ténylegesen napenergia-hasznosítást végző erőművek mellé telepítések kérdése is vizsgálat alatt van. Ennek az egész kérdéskörnek a társadalmi véleményeztetése hamarosan elindul a terveink szerint, és majd a következő nemzeti energia- és klímatervben már újabb célszámok szerepelhetnek e tekintetben.

Azzal kapcsolatban, hogy az előző ülés, amely az Európai Ügyek Bizottságának az ülése volt, zárt ülés volt, a kollégám arról tájékoztatót, hogy volt az ülésnek egy zárt része; amin én ott voltam és beszámoltam, az már nyílt rész volt. Én nem tudtam arról, hogy melyik része nyílt és zárt, elmentem és elmondtam a mandátumot. Amennyiben teljesen zárt lett volna, akkor is el kellett volna mennem, és amennyiben teljesen nyílt lett volna, akkor is. Úgyhogy ennek a háttéréről több információm nincsen.

Az akkumulátorstratégiával összefüggésbe hozott hazai 30 százalékos energianövekmény kapcsán: ez alapvetően villamosenergia-növekmény, ha jól értem, és összességében ennél nagyobb villamosenergia-növekményre számítunk már 2030-ig, ami nemcsak az akkumulátorstratégiának köszönhető, hanem a földgázzal való leválásnak is köszönhető, és az újraparosításnak is köszönhető. A földgázzal való leválás, tehát a dekarbonizáció az az elektrifikáció útján lehetséges. Természetesen az enegiamegtakarításokat követően megmaradó igénynek a kielégítése ne földgázzal, hanem villamos energiával történjen, amely villamos energia mögött természetesen lesznek a továbbiakban is földgáztüzelésű erőművek is, atomenergia is, és megújulóenergia-források is lesznek mögötte.

A Lantos miniszter úr által is kommunikált szám az 55 százalékos villamosenergia-növekmény 2030-ig. Ennek egy jó része az akkumulátorgyártásnak köszönhető. Az akkumulátorgyártás nagyobb csomagja az újraparosítás. Ez a kérdéskör alapvetően nem energetikai megfontolásból került megvizsgálásra a kormány előtt, hanem gazdaságpolitikai és ipari és nemzetgazdasági érdekek elsődleges figyelembevételével, amely gondolkodás eredményeként nekünk, energetikának megoldandó feladatunk van.

A megoldandó feladat az, hogy ezt az 55 százalékos villamosenergiafelhasználás-növekményt valamilyen módon próbáljuk meg kielégíteni és biztosítani. Ennek érdekében is állandó felülvizsgálat alatt vannak mind a határkeresztező, mind a hazai hálózatfejlesztési szükségletek. Évente frissül az a hálózatfejlesztési terv, amely az átviteli és az elosztó hálózatoknak mind a határkeresztező, mind a hazai fejlesztését jelöli. Erőforrás azért is, hogy az import is jobban számítható legyen, és amennyiben importszükséglete volna az országnak, akkor ne a határkeresztező kapacitások jelentsék a szűk keresztmetszetet, de ezzel együtt a hazai erőforrások az áramtermelésben szintén biztosítandók egy egészséges mértékig, nemcsak az úgynevezett baseload, alaperőművi teljesítmény biztosítása érdekében, hanem az időjárásfüggő energiatermelők kiegyenlítő energia iránti igényének a biztosítása érdekében is szükségesnek látszik az említett gázerőművek fejlesztése.

Nagyfokú rugalmasságra van szüksége a hazai villamosenergia-rendszernek. Olyan számokat kapunk mostanában, hogy a fotovoltaiikus termelésből adódóan átlagosan 6,5 gigawattnyi hazai rendszerterhelés 1 gigawattnyi leszabályozási kényszerrel működik, például most, az elmúlt hétvégén, tehát arányaiban nagyon nagy az a rugalmassági igény már a mostani fotovoltaiikus beépítettség mentén is, amely valamilyen módon kezelendő. Kezelhető akkumulátorokkal, emiatt is szükséges nemcsak az akkumulátorok hazai gyártása, hanem hazai hasznosítása, telepítése, és erre külön programot indítunk, hogy legyen piaca Magyarországon a villamosenergia-tárolásnak, de a tároláson túl tartósabb energia biztosítására képes erőművek belépésére is szükség van, ennek a jegyében kerül előkészítésre a paksi további

üzemidő-hosszabbítás is, valamint került kiírásra az említett két gázerőművi blokknak a tendere is.

Ezek még hozzátartoznak a villamosenergia-rendszer rugalmasságának a kérdéséhez, valamint a villamosenergia-felhasználás növekedésének a kérdéséhez, tehát az az 55 százalékos növekmény részben a hazai ipari termelésnek, a villamosenergia-ipari termelés áramigényének, részben az elektromos közlekedési igények növekedésének, részben az akár lakossági fűtési és hűtési villamosenergia-megoldások elterjedésének is köszönhető. Tehát a földgázzal való leválás villamos energia használatával lehetséges. Ez tehát egy átállás lesz a következő kevesebb mint egy évtizedben. *(Szabó Rebeka távozik az ülésről.)*

A természeti erőforrások rendelkezésre állása és annak a hasznosítása kapcsán mint társadalmi vagyoni feladat is olyan feladat van, hogy a hazai ásványvagyongazdaság frissüljön rendszeresen. Tehát legyen ismert, hogy különböző scenáriók esetén milyen típusú természeti erőforrásaink vannak, és azoknak a használata milyen módon lehetséges. Ilyen megfontolásból került figyelembevételre minden lehetséges természeti erőforrás és ásványvagyoni, amely hazánkban elérhető.

Úgy gondolom, hogy a legtöbb említett problémára kitértem, úgyhogy nagyon szépen köszönöm a kérdéseket, és kérem a válaszom elfogadását.

ELNÖK: Köszönöm, helyettes államtitkár úr. Egy kérdés maradt még a levegőben: a „fűtőelemekért cserébe urán”. Erről tud-e esetleg mondani még valamit gyorsan?

DR. ALFÖLDY-BORUSS MÁRK energiapolitikáért felelős helyettes államtitkár (Energiaügyi Minisztérium): Érdekes felvetés mindenféleképpen a „fűtőelemekért cserébe urán” probléma fölvetése.

ELNÖK: Miniszterelnök úr mondta.

DR. ALFÖLDY-BORUSS MÁRK energiapolitikáért felelős helyettes államtitkár (Energiaügyi Minisztérium): Van egy európai uniós feladat, ami nem ebben a kontextusban hangzik el, hanem a tekintetben, hogy minden atomerőművet működtető államnak kell egy forrásdiverzifikációs tervet készítenie, amely terv az európai uniós gondolkodás alapján azt a célt szolgálja, hogy az orosz függőség mindenféleképpen legyen csökkenthető vagy megszüntethető a fűtőelemek tekintetében is.

Itt nagyon lényeges kérdés az, hogy vannak-e azonnal vagy gyorsan bevezethető alternatívái az orosz szállításnak és az orosz technológiának, ami egyrészt műszaki, másrészt nukleáris biztonsági és harmadrészt engedélyezési kérdés, és természetesen negyedrészt gazdasági kérdés is. Jelen pillanatban nincsen olyan technológia és olyan késztermék, amely egy az egyben kiválthatná az orosz fűtőelemeket. Nem tudom mélyebben az idézett miniszterelnöki mondanak a háttérét, az mindenképpen egy érdekes felvetés, hogy a nukleáris értékláncban, a fűtőanyag-előállítás értékláncában milyen lehetőségeink vannak a diverzifikáció meg az importfüggőség csökkentése vagy esetleges kiváltása tekintetében. És nemcsak az európai uniós gondolkodás az, amely felhívja a figyelmet, illetve előírja a forrásdiverzifikációt, és az értéklánc különböző elemeire vonatkozóan tesz fel célzott kérdéseket, hanem az oroszról eltérő nemzetközi atomenergetikai érdekeltek is rendszeres megkeresésekkel élnek Magyarország irányába is, hogy mi az, ami Magyarország részéről igény, és mi az, ami Magyarország részéről lehetőség az értéklánc különböző elemeire vonatkozóan. Ezt a háttérét tudom adni.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönjük szépen helyettes államtitkár úr válaszait. Úgy látom, hogy további képviselői hozzászólási igény nincs. Mivel szövegszerű módosítási javaslat nem merült fel, ezért kérem a bizottsági tagokat, hogy szavazzunk a kiküldött szövegről. Aki támogatja? *(Szavazás.)* Hat igen szavazatot látok. Aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Egy szavazatot látok.

Ezért megállapítom, hogy a bizottság elfogadta az indítványt. Kérem a titkárságot, hogy ezt juttassa el az Európai Ügyek Bizottsága elnökéhez. Ezt a napirendi pontot lezárom.

Az ülés berekesztése

A 2. napirendi pontunk az egyebek. Amennyiben nincs hozzászólási szándék, ezennel lezárom a bizottság mai ülését. Köszönöm szépen mindenkinek a részvételt, és köszönjük szépen helyettes államtitkár úrnak és munkatársának, hogy részt vettek az ülésen. Köszönöm.

(Az ülés befejezésének időpontja: 10 óra 56 perc)

Bencsik János
a bizottság alelnöke

Dr. Keresztes László Lóránt
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Baloghné Hegedűs Éva